

Societat

INVESTIGACIÓ

Un organisme europeu a Barcelona per empènyer la recerca científica

Polítics, empresaris i acadèmics reclamen portar l'Agència Europea del Medicament a Catalunya

LARA BONILLA / LAIA VICENS
BARCELONA

Poques coses generen últimament tant de consens com que Barcelona és el lloc ideal per acollir l'Agència Europea del Medicament (EMA, per les sigles en anglès), que oficialment es disputen tres ciutats –Amsterdam, Lilla i la capital catalana– però que té una llarga llista de pretendents. Convertir-se en la nova seu de l'Agència suposaria un revulsiu econòmic, ja que rep més de 40.000 visites a l'any i al seu voltant es mouen unes 1.600 empreses. L'EMA ha de marxar de Londres a causa del Brexit i Barcelona ha mogut peça per acollir aquest organisme europeu. El consens ja no és només polític (Ajuntament, Generalitat i govern espanyol) sinó també acadèmic i professional, perquè els col·legis de metges, de farmacèutics, d'economistes i d'enginyers també aposten perquè vingui a Barcelona.

“Per al sector farmacèutic i sanitari en general seria un reconeixement al seu lideratge”, argumenta

Jaume Padrós, president del Col·legi de Metges de Barcelona. Catalunya, amb prop de 230 laboratoris, acull més del 50% de la indústria farmacèutica de l'Estat. Segons dades de la Generalitat, la producció farmacèutica catalana representa el 3,5% de l'europea –similar a la d'Holanda (4%), Dinamarca (3,7%) o Suècia (3,6%)– i el sector farmacèutic català és el cinquè més productiu de la Unió Europea. El pes de la indústria farmacèutica a Catalunya es tradueix en més de 21.000 llocs de treball entre directes i indirectes, i en una facturació conjunta d'uns 11.000 milions d'euros.

El conseller delegat d'Uriach, Oriol Segarra, assegurava ahir que l'arribada de l'EMA seria “absolutament positiva per al sector i per al país”. Segons el primer executiu d'una de les principals empreses del sector a Catalunya, això ajudaria a “reforçar la posició de Barcelona en el sector a nivell europeu”, ja que la presència d'organismes oficials pot ser un estímul per a possibles inversors. A més, va explicar a l'ARA, tenir la seu de l'EMA a la capital cata-

lana “facilitaria els tràmits de tota mena” a les companyies catalanes, segons informa **Albert Martín**. A més, el president del Col·legi de Farmacèutics de Barcelona, Jordi de Dalmases, recorda que la majoria d'empreses farmacèutiques estrangeres que tenen seu a Barcelona són europees. “A Madrid, en canvi, hi estan concentrades majoritàriament les multinacionals d'àmbit americà”, explica en declaracions a l'ARA.

Una “injecció” per al sector

Barcelona és, a més, un clúster d'investigació en el camp de la salut, però acollir l'Agència Europea del Medicament suposaria “una injecció” per a un sector que en els últims anys també ha patit la crisi i les retallades. “Tenim grups de recerca clínica i bàsica molt importants, i acollir l'Agència Europea del Medicament ens obliga *de facto* a invertir en recerca. Quin sentit té tenir una agència europea i no apostar per la recerca?”, es pregunta el president del Col·legi de Metges.

En realitat, l'EMA fa una tasca d'investigació important: és l'entitat

Importància Catalunya acull més de la meitat de la indústria farmacèutica de l'Estat

Inversió El projecte obligaria les institucions a destinar més recursos a la recerca

encarregada d'autoritzar l'ús d'un fàrmac dins la UE, avaluant, supervisant i controlant la seguretat dels medicaments. “És l'autoritat màxima del medicament i dels productes farmacèutics a Europa”, assegura Padrós. “És una agència molt important per a la UE”, afegeix Lluís Bohigas, membre de la comissió d'economia de la salut del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Per comercialitzar un fàrmac a Europa es necessita el permís de l'EMA, mentre que abans que es constituís aquest organisme era cada país qui n'havia d'autoritzar la comercialització al seu territori. “Si aconseguixes el permís d'aquesta agència el tens per a 28 països de la Unió Europea i per a tres més. És més econòmic i pràctic fer-ho una vegada que no 28”, explica Bohigas. Així, s'unifiquen els criteris per autoritzar-los.

Si bé l'Agència no intervé en el preu del medicament, que fixa cada estat, sí que supervisa la seguretat dels medicaments ja autoritzats, i ordena retirar-los si és necessari, i també aprova el desenvolupament de nous fàrmacs. De fet, segons el

OPEREN AMB ÈXIT DOS NADONS DE NOMÉS 1,5 KG

L'Hospital de la Vall d'Hebron ha operat amb èxit, en les últimes setmanes, dos nadons acabats de néixer que només pesaven 1,5 kg. La tècnica utilitzada, la

cirurgia laparoscòpica, deixa molt poques seqüeles. En un d'aquests dos casos, amb prou feines va caldre una incisió de dos o tres mil·límetres. L'hospital vol que el 70%

de les prop de 2.000 cirurgies pediàtriques de cada any utilitzin aquesta cirurgia. Aquest cap de setmana el centre organitza un congrés per explicar la nova tècnica.

La Torre Agbar, l'edifici que Barcelona ofereix com a seu per a l'Agència Europea del Medicament si l'organisme s'instal·la a la ciutat.

PERE TORDERA

L'Agència Europea del Medicament en tres xifres

900

Treballadors de l'Agència

L'Agència Europea del Medicament té 900 treballadors altament qualificats, provinents de tots els països de la UE menys de Malta i Luxemburg.

21

Països que mostren interès

Ciutats de 21 dels 27 estats membres han mostrat interès a acollir l'agència. Només Amsterdam, Lilla i Barcelona han oficialitzat la candidatura.

322

Milions d'euros anuals

L'Agència compta amb un pressupost anual de 322 milions d'euros. Era la institució més gran de la UE al Regne Unit.

Trobar feina per a les parelles per atraure talent

El programa Emparejados, esquer per a l'EMA

L.V.
BARCELONA

El Gwendal Dujardin va estudiar biologia molecular a França. Després de fer el doctorat, va obtenir una plaça a la Universitat de Buenos Aires, on va viure durant tres anys. El va acompanyar la seva parella, també francesa, que té un màster en *management* per a petites i mitjanes empreses i estudis de negoci internacional. Tot i l'alta qualificació, li va costar més d'un any trobar feina a l'Argentina. La carrera professional del Gwendal el va portar, fa tres anys, a Barcelona, on és investigador postdoctoral del Centre de Regulació Genòmica (CRG). Explica que el "bon nom" del centre i la feina que hi fan el va convèncer. Però la seva dona no ha tingut tanta sort. "Ha tingut diverses feines i totes han sigut d'un nivell inferior a la seva qualificació", explica. No és un problema aïllat: des dels centres d'investigació han detectat que una de les principals preocupacions dels científics és la consolidació laboral de les seves parelles, un requisit que també es tindrà en compte a l'hora de decidir la seu de l'Agència Europea del Medicament, segons ha avisat la patronal europea d'indústries farmacèutiques (EFPIA).

El Gwendal creu que a les empreses catalanes els costa contractar estrangers, i que un dels motius és el fet de no saber parlar català. "Ella sap parlar perfectament el castellà, però tot i així costa molt", lamenta. El Gwendal diu que per intentar contrarestar aquest fet, tant ell com la seva parella proven de conèixer a fons el sector on volen treballar per tenir contactes i poder trobar llocs de treball millors. Precisament amb l'objectiu de donar suport a la inserció laboral, Barcelona Global –una plataforma formada per empresaris, emprenedors i professionals de la capital catalana– impulsa el programa Emparejados.

Suport de nou centres

Aquesta iniciativa, que es va presentar fa uns dies amb el suport de nou centres de recerca, neix amb l'objectiu de facilitar la recerca de feina a les parelles dels investigadors i, així, atraure perfils altament qualificats a Barcelona perquè s'hi quedin a viure. Una de les parelles que s'han inscrit al projecte és la de la Maria Pastor i el seu marit. Tots dos tenien una bona feina a Mont-real (Canadà), ell com a investigador en modelització climàtica i ella, que va estudiar ciències del mar, com a docent d'oceanografia. A ell li va sorgir

Dificultat
A les parelles dels científics els costa trobar feina del seu nivell a Barcelona

Oportunitat
El projecte de Barcelona Global ajuda a inserir-se al mercat de treball

una oportunitat laboral a Icrea, la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats, i van decidir venir. "Acabava de tenir una criatura i al principi no volia treballar, però ara, després de la crisi i les retallades, és molt difícil trobar una feina com la que tenia a Mont-real", explica la Maria, que segueix buscant feina.

Tant ella com el seu marit creuen que des de les institucions es podria treballar més per retenir el talent. "A Mont-real hi havia més facilitats: des de la universitat ajuden a buscar feina a la parella. Aquí no ho hem trobat", lamenta. Un cop inscrits a Emparejados, la Maria haurà de triar, d'entre els socis de l'entitat, un mentor, que l'ajudarà a adaptar el seu perfil al mercat laboral de Barcelona, i un *talentist*, que li facilitarà la integració a la ciutat. Després, la plataforma l'ajuda a fer entrevistes en empreses on pugui encaixar. "Un programa així és fonamental", diu. Segons explica, "el món de la investigació es mou moltíssim i normalment hi ha dues persones altament qualificades i amb molt de potencial", que es pot "malbaratar" si no hi ha feina per als dos. Impedir aquesta situació serà clau per portar l'Agència Europea del Medicament a Barcelona. —

president del Col·legi de Farmacèutics, aquest és un sector en creixement gràcies "al desenvolupament dels tractaments i els medicaments personalitzats". "I l'agència tindrà un paper important i necessitarà professionals de molt nivell", diu.

Qui també espera amb candeletes la decisió és el sector dels congressos, la meitat dels quals són del sector mèdic. Ho explica Christoph Tessman, director del Barcelona Convention Bureau, que destaca que si "la comunitat científica de Catalunya és molt potent i molt reconeguda internacionalment" encara ho seria més amb l'EMA.

"Barcelona té opcions"

Però quines opcions té Barcelona? Tant l'Ajuntament com la Generalitat i el govern espanyol defensen que la ciutat reuneix totes les condicions, com ara infraestructures, connectivitat i comunicacions. "Barcelona té opcions. Ja en tenia l'any 1992 [va quedar segona, darrere de Londres] i ara encara ha crescut més en termes de recerca biomèdica", argumenta Bohigas. Fa pocs dies, la Federació Europea d'Indústries i Associacions Farmacèutiques (EFPIA) va demanar que la nova seu tingui "connexions de primera classe", pugui donar allotjament a les 40.000 persones que visiten cada any les seves instal·lacions, tingui capacitat laboral suficient per retenir personal "altament competent" i accés a escoles internacionals perquè hi puguin portar els fills els 900 treballadors de l'Agència.

"Ho complim tot sobradament", assegura a l'ARA el tinent d'alcalde

d'Empresa, Cultura i Innovació de Barcelona, Jaume Collboni, que assegura que la capital catalana "és la preferida pels treballadors de l'EMA" i que no té "cap punt dèbil". Per a Collboni, la unitat política que s'ha forjat entre les tres institucions és "una de les principals forteses". "Hem fet un esforç per concentrar tota l'activitat diplomàtica en una sola ciutat", apunta Collboni, comparant-ho amb el cas belga, on tres ciutats volen competir per ser la seu. De moment només s'hi han presentat de manera oficial Amsterdam i Lilla, però hi ha altres ciutats interessades, com Dublín i Milà. Barcelona, però, és l'única que ja ha presentat l'edifici on es podria establir l'agència, la Torre Agbar, que permetria acollir els 900 treballadors.

Ho defensarà Rajoy

La unanimitat política també la va deixar palesa la ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, Dolors Montserrat. "Som una de les candidatures més ben preparades i complim tots els requisits objectius, però tenim grans competidors al davant, no ho oblidem", va resumir Montserrat, segons informa **Marta Vergoñós**. Segons Collboni, la ministra està fent bona feina perquè el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, tingui totes les claus per poder defensar davant la resta de presidents i primers ministres europeus que Barcelona mereix ser l'escollida. L'última paraula –encara no hi ha data límit fixada– la tindran els estats membres, que hauran de prendre la decisió final per consens. —

Una investigadora fent experiments en un laboratori científic. GETTY